

שרה קפלן ז"ל

אשתו של איציק קפלן ז"ל.

אמא של צביקה, תמי וארנון.

סבתא להמון נכדים והרבה נינים.

אחות לעוד שלוש אחיות.

בעשר אצבעות עם צפּרָנְיִים מטופחות, הקימה שרה משפחה – היתה לובשת שמלות, והולכת מוקדם למכבסה – במשך 14 שנה. חמש שנים עבדה עם תמר (כך קראה לה) ואח"כ עברה למתפרות – עשר אצבעות שידעו: לתפור, לרקום, לסרוג, לתקן, ובעיקר – לאפות עוגות מרהיבות, מעוצבות, מקושטות -

אני זוכרת שנולדה ב-4 ליולי – כל פעם שהיתה חגיגת זמר, היא הכינה עוגה פעם בצורת מפתח סול, פעם בצורת פסנתר, בצורה של נסיכה עם שמלות יפות, והכל מדורג, מקושט בסוכריות צבעוניות.

היתה רְוּיָת נחת מכל המשפחה הענפה – זכתה בחתן (יוסי כמובן) שדאג לה. זכתה בבן-ארנון- שביקר אותה המון וטיפל בה. זכתה בבן בכור שדומה לה מאוד – שהביא לה נכדים ונינים ודליה אשתו.

בעצם – עמדה זקוף – גבוהה - עם נקודת חן בולטת פְּנִיָּה – והבליטה ממרום גובהה – איך הענף של משפחת קפלן הולך וגדל, הולך ומתרחב.

אני שמת-לב לצפרניים שלה המטופחות, אפילו עד סוף ימיה – שידעו לחבר ולתפור בין כל הבעיות – ולמצוא להן פתרון בקשר של החוט שהשחילה לתוך המחט.

אפשר לומר שהיתה יצירתית – אולי לא בלטה באסיפות, בדיונים – בשינויים – אבל בלטה בדברים שהכינה – בעיקר – בעוגות פאר היצירה.

כל משפחתך תזכור אותך באהבה ובזכרונות יפים יפים –

ולי עצוב שאנחנו נפרדים כל פעם מהוותיקים – ושרשרת שלא נותקה – מאבדת ונפרדת כל פעם מְעוּד חבר ותיק, עוד חֶבְרָה ותיקה – ואו-טו-טו- תוֹרְנוּ – טפו חמסה. הייתי איתך בידידות המון שנים.

שרה'ה שרון